

Julfiranden i min hembygd, Stångby socken,

för 60 år sedan.

1865

Man hagede alltid si, att man hade undanskött de viktigaste arbetsena till julen, by man sysslade aldrig med skrängars arbete, t. ex. häskha o. d., såsom man gör nu. Slutplikt hade de alltid i god tid innan jul si även häskat en del av giodan och när sedan högtiden narmade sig, gjordes iordning si. att man skulle, si mycket som möjligt, slippa sköha någonting under helgen. Så t. ex. skulle hacketse skäras i förlag till hela julen, och till de stora högtidsdagarna tog man allt foder åt äppuen till sista dagen förrut, si att det inte skulle vara si mycket arbete att fodra dem. Men innombur var nog de mestta förberedelserna. Blaket, bok, bygd, och sparskörning skulle vara undanskött, och nummen vara ovantlig uppryddad. I haket hadde man långt äpplen men även kruor som var gjorda av horst eller harrchalm hoppförtade med vax. Men de kunde också vara utklippta av papper, som föreställde ridande och härsande och upphängda på hästtaget och därfor smurade de alltid runt. På gardineerna fästes spjärror av papper. Till julen var bruket att färga ljuren gröne, eller också omhinda dem med papper. Några stoppades till brearmaljus. Allt skulle vara iordning vid tiden på jultachten, by då bryjade julhelgen och varade ända till Knut. Likaså skulle diangarna ha gödlat och fodrat till den tiden, och si snart de fingo slut, skulle de rygga julen in. Lite senare på kvällen delades ut julklappar, det var alltid matvaror.

(3p)

L 2 v

Dångarna fingo var en kaka av det bästa brödet, (det fanns nämligen tre slag: mörtsirkat-, hemmasirkat- och smörbred) piganne fingo en kaka av alla tre sorterna. Vidare fick matmannen (vackaren) en kaka bröd, ett stycke fläsk (ryggaben), brännvin och öl på ett par legrar och några ljus. De fattiga i församlingen och tigzarna fingo var ett smörbred. Fullbordet brukade vara mycket utstyrat. Vid öre bordändan på väggen var fäst ett fäcke med en gardin vid var sida, och på bordändan stod två ljus, som samtidigt tändes, ett mitt för Far och ett för Mor och det som först brann ut, den ansågs först skulle dö. Om högtidsaffarna brukade de åta tre gånger. Första gången åts soppa och kött, andra gången hufvud och risgröt och tredje gången stek och kakor. De brukade ha några hela brödkakor på bordet, som inte togs därifrån på hela julen, utan när de hade dukat av bordet, lade de duken upp över brödhögen. Om högtidsaffarna dukades inte av bordet utan stod till nästa morgon och då åts det överblivna från förra måndagen. När de hade åtit juldagsmorgon, fadrade de kreaturen, (ej godkänt eller rykta dem) och sen gingo de på julotta. Men om annundag brukade grannarna göra varandra spratt. De skulle godskära för varandra, men ibland lade de stora högar för domarna till stället, så att det gick inte att iggya dem. När de så hade färdigt, släppte de utanför fönstren, så att gården folk skulle rökna. På nyårs- afton gick det till på liknande sätt men på

julaffonen. När de hade åtit den sista gången, skulle de till kyrkan och ringa det gamla året ut och det nya in. Nyårsdagen brukade de vilda aska över ryggarna på horna, för att de inte skulle få ohjuta. Vidare skulle de ha rakt. Om högtidsaftnarna lecktes en hel massa jultekrar och var gingo de julspöken. Då brukade för det mesta en skara vara utklädda, som gingo in i hus och gårder, medan några andra stod utanför och vänta. Från högtiden gick alltid lite julbröd och lite julöl. Håstarna skulle ha varit en bit av julbrödet, den förra dagen de skulle åt i värbuket för det de inte skulle bli spötta. Vidare skulle karlen ha vanta på sig, när han sprände för, och på vägen till åkern skulle man kora över något störbycke, en grva eller dt. som man brukade lägga i porten.